

Sygn. akt VI RCa 16/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2020 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Biernat-Kalinowska
Sędziowie:	SO Zofia Rutkowska SR del do SO Andrzej Hinz (spr.)
Protokolant:	sekr. sądowy Marlena Gołota

po rozpoznaniu w dniu 1 lipca 2020 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa

małoletniej K. O. im małoletniego M. O. reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową B. O.

przeciwko

G. O.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji małoletnich powodów

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 5 grudnia 2019 roku, sygn. akt III RC 600/19

I. Zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób, że podwyższa od pozwanego G. O. alimenty na rzecz małoletnich dzieci M. O. z kwoty po 650 zł (sześćset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie do kwoty po 750 zł (siedemset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie i na rzecz małoletniej K. O. z kwoty po 550 zł (pięćset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie do kwoty po 650 zł (sześćset pięćdziesiąt miesięcznie) tj. łącznie 1400 zł (jeden tysiąc czterysta złotych) miesięcznie w miejsce alimentów ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 24 stycznia 2017 r. w sprawie III RC 178/16 płatne na warunkach tam ustalonych poczynając od 1 lipca 2020 roku;

II. W pozostałej części apelację oddala;

III. Odstępuje od obciążenia pozwanego kosztami sądowymi.

Andrzej Hinz Jolanta Biernat-Kalinowska Zofia Rutkowska

UZASADNIENIE

B. O. wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego **G. O.** na rzecz małoletniej **K. O.** z kwoty 550 zł miesięcznie do kwoty po 800 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniego **M. O.** z kwoty po 650 zł miesięcznie do kwoty po 800 zł miesięcznie, poczynając od dnia wniesienia powództwa.

W odpowiedzi na pozew **G. O.** wniósł o oddalenie powództwa w całości

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z **dnia 5 grudnia 2019r** w sprawie III RC 600/19 z powództwa małoletnich **K. O.** i **M. O.** reprezentowanych przez matkę **B. O.** przeciwko **G. O.** o podwyższenie alimentów oddalił powództwo i nie obciążył powodów kosztami procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że małoletni K. O., ur. (...) i M. O., ur. (...), są dziećmi G. O. i B. O..

Rodzice małoletnich są małżeństwem. Wyrokiem z dnia 28 maja 2007 r. w sprawie I C 178/07, Sąd Okręgowy w Ostrołęce orzekł separację związku małżeńskiego **B. O.** i **G. O.**.

Na mocy ugody z dnia (...)r. zawartej przez Sądem Rejonowym w Ostrowi Mazowieckiej w sprawie III RC 178/16, pozwany **G. O.** zobowiązał się płacić tytułem alimentów na rzecz małoletniego **M. O.** kwotę po 650 zł miesięcznie i na rzecz małoletniej **K. O.** kwotę po 550 zł miesięcznie, płatnych do 15-go dnia każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki **B. O.**, poczynając od dnia 1 lutego 2017 r. – w miejsce alimentów ustalonych ugodą sądową zawartą przez strony przed Sądem Rejonowym w Ostrowi Mazowieckiej w dniu 29 października 2015 r., w sprawie III RC 140/15.

W tamtym czasie, od października (...) r., **B. O.** mieszkała wraz z dziećmi w O., gdzie wynajęła dwupokojowe mieszkanie. Koszt najmu wraz opłatami wynosił 1500 zł miesięcznie. Mieszkanie w M., którego była właścicielką wynajęła za kwotę 400 zł miesięcznie powiększoną o czynsz i media. Na czynsz przeznaczała 560 zł, na energię elektryczną ok. 150 zł, na telewizję ok. 50 zł, na internet 40 zł. Przedstawicielka ustawowa małoletnich nie pracowała, była zarejestrowana jako osoba bezrobotna w Urzędzie Pracy w O.. Do źródeł utrzymania rodziny należało świadczenie 500+ w łącznej kwocie 1000 zł, alimenty w kwocie 1100 zł, zasiłek rodzinny w łącznej wysokości 236 zł, świadczenie pielęgnacyjne w kwocie 153 zł oraz zasiłek rehabilitacyjny w wysokości 100 zł.

Małoletni uczęszczali do szkoły w O.. **M. O.** pozostawał pod stałą opieką lekarzy, w (...) r. przeszedł kilka operacji. Małoletnia **K. O.** we wrześniu (...)r. doznała urazu nadgarstka lewego, a w październiku (...) r. była konsultowana ortopedycznie z powodu bólu kolana lewego .

Pozwany mieszkał sam w G. w domu należącym do jego brata. Posiadał (...) ha ziemi, której nie uprawiał. Wynajmował stancję w Z. za kwotę 450 zł. Pracował w W. (...)na podstawie umowy na czas określony. Dochód z tego tytułu wynosił ok. 2200-2300 zł. Wobec pozwanego prowadzona była egzekucja zaległych alimentów. Korzystał ze wsparcia finansowego matki.

W dalszej kolejności Sąd Rejonowy ustalił, że małoletni **M. O.** jest osobą (...). Choruje na zespół (...), (...). Rozpoznano u niego także (...). Dotychczas przeszedł (...) operacji. Z uwagi na stan zdrowia wymaga kształcenia specjalnego oraz indywidualnego nauczania. Od września (...) r. chłopiec uczęszcza do (...) Ośrodka Szkolno- (...) dla Dzieci (...)w O., jednakże jego frekwencja nie jest wysoka, co związane jest głównie z częstymi wizytami lekarskimi. W szkole małoletni przebywa w godzinach (...). Korzysta z obiadów na szkolnej stołówce, które opłaca **B. O.**.

Małoletni jest podopiecznym fundacji (...). Fundacja ponosi koszty zakupu leków dla chłopca i koszty wizyt lekarskich.

Małoletni nadal wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Małoletnia K. O. uczęszcza do Szkoły (...)w O.. Ma wadę wzroku i (...). W przeszłości korzystała z opieki lekarskiej i zabiegów fizjoterapeutycznych w związku z urazem nadgarstka i bólami kolana. Również obecnie uczęszcza na rehabilitację w Szpitalu (...) w O. po operacji kolana, którą przeszła w (...)r.

Małoletni wraz z matką uprawnieni są do bezpłatnych przejazdów komunikacją miejską na terenie O..

Sąd ustalił, również, że B. O. aktualnie nie pracuje, sprawuje opiekę nad synem i z tego tytułu pobiera świadczenie pielęgnacyjne. Leczy się na (...)oraz chorobę (...). W marcu (...) r. planowana jest operacja (...). Korzysta z zabiegów fizjoterapeutycznych, które są bezpłatne. Wymieniona jest osobą niepełnosprawną w stopniu (...), jednakże może podjąć zatrudnienie w warunkach chronionych.

Rodzina utrzymuje się obecnie ze świadczeń socjalnych, na które składają się:

- świadczenie wychowawcze 500+ na każde dziecko
- świadczenie pielęgnacyjne z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w kwocie 1406 zł miesięcznie
- zasiłek rodzinny w kwocie 124 zł miesięcznie na każde z małoletnich
- dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu kształcenia i rehabilitacji dziecka (...) w kwocie 110 zł miesięcznie, przy czym przyznany on został do dnia (...)r.
- zasiłek pielęgnacyjny, który obecnie wypłacany jest w wysokości 215,84 zł miesięcznie
- jednorazowy dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego 2019/2020 w wysokości 100 zł na każde dziecko
- jednorazowe świadczenie dobry start w wysokości 300 zł na każde dziecko.

W (...)r. B. O. za kwotę 164.000 kupiła mieszkanie w kamienicy przy ul. (...) w O. i przeprowadziła jego remont. Mieszkanie w M. sprzedała za kwotę 114.000 zł. Zaciągnęła kredyt na kwotę 60.000, który spłaca w miesięcznych ratach po ok. 800 zł. Część tych środków, w kwocie 9.000 zł przeznaczyła na spłatę innego kredytu, część przeznaczyła na zakup samochodu za kwotę 10.000 zł. Koszt remontu sfinansowała z pożyczki od zięcia.

Na opłaty mieszkaniowe matka małoletnich wydaje ok. 620 zł miesięcznie w miesiącach zimowych i ok. 265 zł miesięcznie w miesiącach letnich, ok. 150 zł co dwa miesiące na energię elektryczną, na gaz ok. 40-300 zł miesięcznie w zależności od pory roku, ok. 80 zł miesięcznie za telewizję i internet, 31 zł miesięcznie na ubezpieczenie. Przekazuje 87 zł miesięcznie na utrzymanie dożywotnika K. A., która zamieszkuje w jej domu w G.. Ponadto ponosi koszty zakupu leków dla siebie i małoletniej K. oraz koszty utrzymania samochodu. Poza mieszkaniem w O. ma majątek w postaci nieruchomości w G. i samochodu.

Odnośnie sytuacji osobistej i materialnej pozwanego Sąd Rejonowy ustalił, że G. O. nadal zamieszkuje wraz z matką w miejscowości G.. Zatrudniony jest w firmie (...) na podstawie umowy na czas określony do dnia (...)r., na stanowisku (...). Uzyskuje wynagrodzenie w wysokości 2250 zł brutto miesięcznie. Pracę świadczy w W.. Do pracy wyjeżdża o godz.(...). Dojeżdża samochodem na dworzec, a następnie przesiada się w pociąg. Za przejazdy płaci ok. 380 zł miesięcznie. W pracy pozostaje do godz. 15.00.

Pozwany przeznaczają ok. 140 zł miesięcznie na abonament telefoniczny, 100 zł co dwa miesiące na energię elektryczną oraz 80 zł miesięcznie na gaz. Ponosi także koszty utrzymania samochodu. Korzysta ze wsparcia finansowego matki.

W skład majątku pozwanego wchodzi (...) ha ziemi w G. oraz samochód marki R. (...) z (...) r.

Wobec pozwanego prowadzone jest postępowanie egzekucyjne w przedmiocie alimentów.

Sąd Rejonowy wskazał dowody w oparciu, o które poczynił swoje ustalenia faktyczny wymieniając wśród nich dokumenty, w tym dokumenty z poprzednich spraw toczących się między stronami oraz ich zeznania

W oparciu o poczynione ustalenia Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że powództwo z jakim wystąpili małoletni powodowie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Sąd Rejonowy przywołał treść art. 138 kro wskazując na przesłanki w oparciu, o które musiał ocenić skuteczność żądań z jakimi wystąpili powodowie.

Zdaniem Sądu Rejonowego pomimo tego, że od poprzedniego procedowania w przedmiocie alimentów minęło ponad (...) roku przeprowadzone postępowanie dowodowe nie wykazało, aby w tym okresie doszło do zmian w sytuacji majątkowej i osobistej stron, uzasadniających modyfikację świadczeń alimentacyjnych poprzez ich podwyższenie.

W szczególności Sąd Rejonowy podkreślił, że strona powodowa nie wykazała, aby doszło do zwiększenia zakresu usprawiedliwionych potrzeb małoletnich lub do pogorszenia ich sytuacji finansowej i to pomimo tego, że małoletni powód z uwagi na swoją niepełnosprawność i choroby potrzebuje leczenia, rehabilitacji i wymaga codziennej opieki i wsparcia ze strony innych osób. Sąd zaznaczył bowiem, że małoletni korzysta w dużej mierze ze świadczeń opieki zdrowotnej w ramach NFZ, zaś koszt dodatkowych prywatnych wizyt lekarskich jest w całości refundowany przez Fundację (...), której podopiecznym jest małoletni. Także koszty zakupu leków dla chłopca pokrywane są ze środków Fundacji.

W ocenie Sądu Rejonowego matka powodów nie ponosi praktycznie żadnych wydatków na ochronę zdrowia syna. Ponosi za to wydatki na dowożenie syna samochodem na rehabilitacje czy do szkoły, gdyż małoletni często się przeziębia. Kupno samochodu B. O. uzasadniała ona także swoim stanem zdrowia, tj. przeciwskazaniem do noszenia zakupów. W ocenie Sądu Rejonowego ta okoliczność, w świetle możliwości zarobkowych pozwanego, nie może jednak uzasadnić podwyższenia alimentów.

W kolejnym rzędzie Sąd Rejonowy podniósł, że pogorszeniu uległy stan zdrowia małoletniej K. O.. Tym nie mniej małoletnia powódka, podobnie jak jej brat, korzysta ze świadczeń zdrowotnych w ramach NFZ. Wydatki na zdrowie małoletniej ograniczone są do zakupu leków i wydatki te były obiektywnie niskie. Dodatkowo Sąd wskazał, że problemy zdrowotne małoletniej ujawniły się już w dacie poprzedniej sprawy alimentacyjnej, o czym świadczą nie tylko dokumenty znajdujące się w aktach sprawy III RC 178/16 Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej, ale także dokumenty przedłożone przez matkę małoletnich w toku niniejszego postępowania.

Reasumując Sąd Rejonowy uznał, że sytuacja małoletnich powodów jest trudna, jednakże na przestrzeni ostatnich (...) lat nie uległa ona pogorszeniu. Matka małoletnich nie wykazała w żadnym stopniu, że obecne środki utrzymania rodziny nie pozwalają na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletnich. B. O. korzysta w szerokim zakresie ze świadczeń pomocy społecznej. Pobiera różnego rodzaju stałe zasiłki, stara się także o świadczenie celowościowe, jak chociażby świadczenie na wyprawkę szkolną. Łączny dochód rodziny przekracza kwotę 4000 zł, co stanowi niemal dwukrotność pensji minimalnej. Powyższe środki wraz ze wsparciem fundacji, pozwalają na zaspokojenie potrzeb dzieci w całości.

Przede wszystkim jednak, Sąd Rejonowy miał na względzie, że górną granicę wysokości świadczenia alimentacyjnego stanowią możliwości zarobkowe osoby zobowiązanej do alimentacji. W przekonaniu Sądu pozwany w pełni wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe – pracuje jako (...) ale bez uprawnień zawodowych, które pozwoliłyby mu na uzyskiwanie wyższego wynagrodzenia; pobiera pensję w wysokości wynagrodzenia minimalnego.

Sąd Rejonowy miał na uwadze, że B. O. zgłaszała uzyskiwanie przez pozwanego znacznie wyższego wynagrodzenia, jednakże nie zostało to zdaniem Sądu udowodnione. Sąd podkreślił, że pozwany pracuje (...)w W. i w związku z tym ponosi wysokie koszty dojazdów. Nadto pozwany zatrudniony został na podstawie umowy na czas określony i w chwili orzekania nieznany pozostawał okres, na jaki zostanie ona przedłużona.

W rezultacie Sąd Rejonowy uznał, że sytuacja ekonomiczna pozwanego jest trudna. Wymieniony nie ma własnego lokalu mieszkalnego lub domu, mieszka wraz z matką w domu należącym do brata. Wspólnie z matką ponosi bieżące koszty życia. Nawet pomimo ich rozdzielania, pozwanemu nie starcza na zaspokojenie wszystkich zobowiązań w związku z czym musi korzystać z pomocy finansowej swoich bliskich.

Porównanie sytuacji osobistej i majątkowej rodziców małoletnich powodów doprowadziło Sąd Rejonowy do przekonania, że B. O. znajduje się w lepszej sytuacji ekonomicznej aniżeli G. O.. Dysponuje ona znacznym majątkiem, korzysta ze świadczeń pomocy społecznej w bardzo szerokim zakresie, zaś w wydatkach czynionych na małoletniego M. wspierana jest przez Fundację. Poza opłacaniem rachunków za mieszkanie, bieżącymi wydatkami na ubrania, wyżywienie, obuwie, leki dla małoletniej K. oraz związanymi z edukacją i rozrywką dzieci, B. O. nie ponosi innych kosztów utrzymania małoletnich.

W ocenie Sądu Rejonowego wniesienie powództwa o podwyższenie alimentów spowodowane było pojawieniem się kosztów związanych z kupnem i remontem mieszkania, która to okoliczność nie może stanowić wyłącznej podstawy do żądania podwyższenia alimentów. Kupno mieszkania do remontu nastąpiło wyłącznie z woli B. O. i pozwany w żadnym stopniu nie powinien ponosić konsekwencji tej decyzji. Sąd Rejonowy podniósł, że matka małoletnich podejmując decyzje o przeprowadzce i kupnie mieszkania w O. powinna była realnie ocenić swoje możliwości finansowe, a nie polegać na przeświadczeniu, że Sąd podwyższy alimenty, dzięki czemu wymieniona będzie miała dodatkowe środki na pokrycie kosztów remontu.

Poza tym Sąd Rejonowy wskazał, że pozwana ma znaczny majątek. Oprócz własnościowego mieszkania, dysponuje nieruchomością w G.. Jeśli dotychczasowe środki nie pozwalają jej na bieżące utrzymanie winna gospodarować przysługującą jej ziemią w taki sposób, by przynosiła jej dochód, a jeśli byłoby to niemożliwe winna dążyć do jej sprzedaży. Sąd miał także na względzie, że B. O., choć została zaliczona go osób niepełnosprawnych w (...) stopniu, nie dysponuje orzeczeniem o niezdolności do pracy. Stan zdrowia wymienionej niewątpliwie jest poważny, niemniej jednak w sytuacji, kiedy potrzeby małoletnich w jej ocenie nie mogły zostać w prawidłowy sposób zabezpieczone, powinna dołożyć wszelkich starań, by podjąć pracę, chociażby dorywczą. Obowiązek alimentacyjny ciąży na obojgu rodzicach i choć bezopornie matka małoletnich realizuje go w dużej mierze poprzez osobiste starania w wychowanie dzieci, czego pozwany w zasadzie nie czyni, nie może obarczać pozwanego całkowitą odpowiedzialnością finansową za utrzymanie wspólnych dzieci.

Uzasadniając rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd przywołał zasadę wyrażoną w treści art. 102 k.p.c.

Od powyższego wyroku apelację wnieśli powodowie zaskarżając go w całości.

Wyrokowi Sądu I instancji zarzucali:

- 1) naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną oceną dowodów zgromadzonych w sprawie i rezultacie dokonanie błędnych ustaleń faktycznych mających wpływ na rozstrzygnięcie w zakresie usprawiedliwionych zwiększonych potrzeb małoletnich związanych z ich niepełnosprawnością, kosztów utrzymania mieszkania, wyżywienia, przyborów szkolnych
- 2) naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 k.r.o. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu że:

- sytuacja materialna pozwanego nie pozwalała mu nałożenie na dzieci wyższych kwot niż 650,- zł na powoda i 550,- zł na powódkę miesięcznie, podczas gdy zebrane w sprawie dowody wskazują, że posiada on bardzo bogate doświadczenie zawodowe i wysokie kwalifikacje, a tym samym jego możliwości zarobkowe są dużo wyższe

- koszty utrzymania małoletnich są wyższe niż to przyjmuje Sąd

3) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że wydatki związane z utrzymaniem dzieci powinny zostać rozłożone równo pomiędzy rodziców, podczas gdy obecnie matka powodów, oprócz osobistych starań o wychowanie i rozwój dzieci, pokrywa wydatki z związane z jej utrzymaniem w 90 %, zaś pozwany zaledwie w 10 %.

W oparciu o podniesione zarzuty domagali się zmiany zaskarżonego wyroku i podwyższenia przysługujących im alimentów do kwot po 800,- zł miesięcznie na każdego z powodów. Ewentualnie domagali się uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Apelacja powodów zasługiwała na częściowe uwzględnienie, choć jedynie częściowo z podniesionych w niej przyczyn.

Sąd Okręgowy, co do zasady, podziela poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne oraz wysnute na tej podstawie wnioski. W szczególności Sąd Okręgowy podziela pogląd Sądu Rejonowego, że nie uległy zwiększeniu koszty utrzymania małoletnich związane z ich stanem zdrowia – leczeniem i rehabilitacją.

Tym nie mniej jednak oceniając wszystkie okoliczności sprawy w chwili swojego orzekania Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że w ciągu (...)lat od ostatniego ustalenia wysokości alimentów doszło do odczuwalnego wzrostu usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów. Wynika to z jednej strony z ich postępującego wzrostu i rozwoju, a z drugiej wzrost ten jest skutkiem obiektywnego zwiększenia się kosztów utrzymania, czego najbardziej wymiernym dowodem jest wskaźnik wzrostu cen towarów i usług.

W kolejnym rzędzie podnieść należy, że Sąd Okręgowy podzielił częściowo zarzuty apelacji, że Sąd Rejonowy nie doszacował możliwości zarobkowych pozwanego, a jednocześnie nie dość krytycznie zweryfikował deklarowane przez niego dochody i wydatki. W tym miejscu wskazać należy, że już w(...)pozwany pracował w W. jako (...) i osiągał dochody na poziomie 2200 – 2300,- zł miesięcznie. W tamtym czasie miał wynajmować pokój w Z. za kwotę 450,- zł miesięcznie. Obecnie pozwany ma osiągać niższe wynagrodzenie – w wysokości najniższego przewidzianego przepisami prawa, a dodatkowo ma codziennie dojeżdżać do pracy w W. i ponosić z tego tytułu wydatki wyższe, niż koszty wynajmu pokoju w Z.. Zestawienie w/w danych dowodziłoby, że sytuacja materialna pozwanego uległa nawet pogorszeniu, a taka okoliczność - niezależnie od zeznań pozwanego i przedstawionych przez niego dokumentów - jest niewiarygodna w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

Tym samym Sąd Okręgowy uznał, że możliwości zarobkowe pozwanego – pracującego od wielu lat (...)w W. (...) – są znacznie wyższe niż ustalił to Sąd Rejonowy. Gdyby pozwany rzeczywiście osiągał dochody na poziomie poniżej 2.000,- zł netto miesięcznie, to już obecnie obowiązujące alimenty znacznie przekraczałyby jego możliwości majątkowe. Zdaniem Sądu Okręgowego potencjalne możliwości zarobkowe pozwalają mu na osiąganie dochodów na poziomie 3.000,- zł netto. Tym nie mniej jednak jednocześnie podkreślić należy, że nie doszło w tym zakresie do istotnej zmiany, gdyż pozwany nadal wykonuje podobne zatrudnienie, co z kolei dowodzi, że jego możliwości zarobkowe wcześniej były znacznie niedoszacowane.

Jednocześnie Sąd Okręgowy pominął na podstawie art. 381 k.p.c. złożone przez powodów w apelacji wnioski dowodowe dotyczące możliwości zarobkowych pozwanego, uznając je za spóźnione.

Mając na uwadze podniesione powyżej okoliczności Sąd Okręgowy uznał, że zachodzi przestrzeń do podwyższenia alimentów jakie pozwany będziełożył na utrzymanie dzieci. Przemawiają za tym zwiększone potrzeby małoletnich

związane z zaspokajaniem ich potrzeb bytowych. Równolegle podwyższenie alimentów jest możliwe w świetle aktualnych możliwości zarobkowych pozwanego.

W rezultacie Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. uznając apelację powodów za częściowo uzasadnioną zmienił zaskarżony wyrok i podwyższył przysługujące im od pozwanego alimenty o kwotę 100,- zł miesięcznie, dla każdego z nich, łącznie do kwoty po 1.400,- zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 lipca 2020r. W pozostałym zakresie apelacja powodów jako niezasadna została oddalona.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., uznając, że obciążenie nimi pozwanego byłoby niezasadne i niecelowe, gdyż nadal posiada on zaległość alimentacyjną, zaś przedstawicielka ustawowa powodów nie poniosła w istocie żadnych wydatków związanych ze sprawą.